მესიჯალური „მზრები"

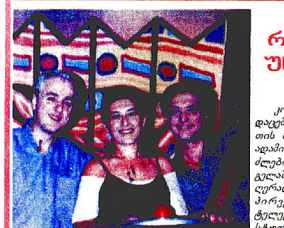

„იმღერეს რამე", მაგრამ უსუფერპრიზოდ დარჩნენ...

კოკა ყანდიაშვილს სააქტრისო გადაღებების მომზადების გარდა, ერთობლივის მიმართ სიყვარული გამწყრალი ადამიანების „ჭმერად გადაკეთებაც" შეძლებია. დიახ, კომპოზიტორები ხანდა ქალაქელები, გია მაჭარაშელი და მომღერალი თემურ რცხილაძე ცხოვრებაში პირველად სწორედ საქართველოს ტელეეთერის პირველი არხის პირველ სტუდიაში დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს, სადაც კონკურენტები გამპრეზენტაციის იბრძოდნენ. ამ შეჯახებაში ორივე სანაობამ უხმოდ მოიგალობა ორივე ყანდიაშვილის პროექტის მიხედვით მომზადებული მუსიკალურ ვიდეოროლიკს „ილეთე რაც", მაგრამ ეს შეჯახება ჩემი რესპონდენტების „ჭმერობის" არსი იყო ისპრანა. კონკურსის სამ ტურად სიმღერების გამოცნობაში, პირველი დამარცხებული გია მაჭარაშელი აღმოჩნდა, რომელიც „ბრძოლის ველის" დატოვებისთანავე ვინაობელ

— გია, თამაშის დროს ისე ხშირად იწერდით პირველის, რომ ვიფიქრე, ფორტუნა თუ უალაგებს, ღმერთი არ განორავს-მეთქი.

— (იცინის) მაგრამ მაინც დავშარცდი (ეს დროს გიას კონკურსანში მონაწილეობისთვის პრიზი — მანიური და სანურკალში გადასცემს). თუმცა, ხელმოცარული მაინც არ მიგვიარაო, ან, მაინც დამაჩაჭერს. რაც შეეხება პირველის წერას, ვცდილობ, რომ რასაც ვკეთებ, ჩემს მუსიკაში, ყველაფერი ღვთის ნებით მოდის და ამიტომაც არ შემიძლია წუთით მაინც დავიღონო უზნეობის არსებობა.

— იოლად დათამბნებდით კონკურსანში მონაწილეობაზე?

— კი, ბატონო. რუსული „უგადაი შელოდნუს" მაგალით კონკურსიც რომ იყო ვიცოდი, მაგრამ „კონკურსის" მიმართაც ვარ დრმად რომ მეთქვიოს, უარს ვიტყოდი ამ უტყანზე მონაწილეობაზე და შემდეგაში გაველეურებელი ყველფიდოდი „ბეჭდებში", ყოველფვის მიჭირდა ტექსტების დამახსოვრება, ამიტომ თავდაც დაინახეთო, თუ რამეს ვამარელებო, შელოდის ნაგიღილინებდი ხოლმე, ტექსტებს ვერა და ვერ ვიხსენებდი...

— ამიტომაც სიამოვნებით მიგარჩევდით პრას ყველაზე „ტექნიკურ" კონპოზიტორობისთვის. თქვენ ხომ ფონოგრამის გარეშე მღერით, როგორ ახერხებთ სიმღერის დამახსოვრებას?

— სულ ვეცდილობ რიტალან არ ინსტრუმენტთან ისე დავეკიდე, რომ ტექსტი დავიდო, ამიტომაც ვერ ვახერხებ, სიმღერის პროცესში დარბაზისკენ გავიხედო და ხალხს გავეღიმო.

— რა განსხვავი ტურებში „ბრძოლის ველს"?

— ამსოლუტურად მწვიდად. ცხოვრება ნაგებაა-მოგებისაა, ხან მოვიგებ, ხან ვაგებ.

მალე კონკურსის კიდევ ერთი მონაწილე თემურ რცხილაძე გამოვარდა. გია კონკურსების ულოცველობა „მეფის თანაბიარის". მანამდე ეს თანაკეთარნენ თემურის, რომელსაც გიას შეკვეთით ნაწერი ნაგხისთან, რომელიც დიდსულოვნად გამგარნიდა თამაში დანებდა.

— თემურ, განსაკუთრებულად სპარტი იყავით და ძლივს გასწორებდენ პულტზე ხელის დაჭერას, მაინც „ჩაფარული"?

— ჰო, ბავშვობიდან სპორტული ვარ და სხარტი, მაგრამ...

— თამაშის დროს სულ მეორე ნოტს ირჩევდით გამოსაცრობად, რას გადაეკეთებით, იქნებ ბედი სხვაგან გწერდათ.

— ოთხი ჩემი ცოცრია. ჩემი დაბადების რიცხვია.

— ალა პუგაჩოვას სიმღერების სექტორში კი ნამდვილად გაგიმარჯვათ. ალასთან რამე სიახლეც გაგაგებინებთ?

ალასთან არა. მის ქალიშვილ კრისტინასთან კი. ძალიან მეგობრული დამოკიდებულება გვაქვს. მათთან ხშირად სტუმრადაც ვყოფილვარ. ისე ალას შემოქმედებაზეც არ ვეიტყებით, მაგრამ მოსკოვში როცა ცხოვრობ და გაშუქებით ამ ქალის სიმღერებ გესმის, უნებლიეთ გამახსოვრდება.

— ნატო, საბედნიეროდ ხომ არ მოგიწიათ ვიქტორინისთვის?

— არა. მუსიკალურ გადაცემაში მონაწილეობაზე უარს არასდროს ვამბობ.

— ვიქტორინაში მცარი თქვენ სიმღერებიცაა შეხვილი.

— ჩემი 7 თუ 8 სიმღერა მოხვდა ვიქტორინის მუსიკალურ არქივში. თუმცა გამოსაცნობად არც ერთი მათგანი არ შემიხვდა.

— „სულიკოს" სექტორიზე განსაკუთრებულად გაამახვილეთ ყურადღება. უცხოურ მუსიკოსთან მწერალთან ხომ არა ხართ?

— როცა ვიქტორინაა, ქართულ სიმღერებს ვირჩევ. მართალია ძალიან კარგადაც ვარ გათვითცნობიერებული, განსაკუთრებით 60-70-იანი წლების ქართული სიმღერების გამოცნობა შეადვილება. რუსული სიმღერების ტექსტი კი გიასაგით მეც მავიწყდება.

— კიდევ ახერხებთ ვიქტორინანში მონაწილეობის მიღებას?

უფცილებლად. მონანილეობა პირველად ასეთივე სახის გადაცემაში მივიღე „2X4"-ში, მაშინ გაშოუცდელი ვიყავი და ცოტა განვიცადე. ახლა კი მომზადებული გავდი ეთერში ვცდნე.

— ნატო, როგორც გვიყავ, მალე თქვენი, როგორც ლეგენდის კრებულის ავტორის დებიუტი შედგება.

— დიახ, სულ მალე გამოვა ჩემი ლეგენდის კრებული. ბეგარი ლექსი უკვე ამეწერებულია, ბეგრიც ახლო მომავალში ამზიანდება.

ეკა ლომიძე

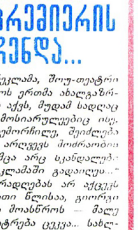

„ფაფორიგს" რეკლამა გაუკეთა ქალმა, რომელიც პორიგი პრეპიერის შემდეგ პორიგ ბაპუპს ჰპეგნა...

სამი შვილი, თეატრი, კინო, ტელეეთერი, სერიალები, რეკლამა, თუ-შოუ „ეურნისაჟი", ცდება... არ ვიცი, კიდევ რა შეიძლება მოასწროს ერთმა ახალგაზრდა გოგომ, რომელსაც მუდამ გადაჭედვილი დღის რეჟიმი აქვს, მუდამ საღლაც აჭენებდა — თბილისის ქუჩებში მანქანებიც ისე ფრენდა, თითქოს გარეშე მოძრაობენ. თუ უკვლა ბაგზო ნიშნებს დაეშორნიერე, შეიძლება ეურნალისტს მიხვიდე საჭირო ადგილამდე. ამიტომ ბრიანი არსებეის მოძრაობის წესებს, მაიცრად ნიშნიც, თმაცი და კონტაქტურად, თუმცა არც ცალსაკეთილ. ულია ... ნახეთ, ეს ბიძინაშვილ პრეზიდენტობის რეკლამაში გადაიღეს. — აზურწყლაა ერთ შეეხედე დღეს ხალხი... ის კი ეურადღებას არ აქცევს უაზრო თოქშოუ-შოთვის... ბაეშეები იზრდებიან ... — ცხადი ათი წლისაა, გოოგი — რეის, ნოდარეო — ორის გაბედან... ყველაფერი უნდა მოასწროს — მალე რესპუბლიკები დაეწეეა... ხვალ გადაღება აქვს... როგორ ეანაწერა ცვლა... სახლში ძალი ლეეწეების შეკრას ინახავს წარწერით:

„ამ ლექსებს ეწერები საყვარელ ეკას."

შეუეხებს ხელის ბიბლიოთეკას...

ნიკო გომელაურმა და ეკა ნოდარაძემ ათი წელი იცხოვრეს ერთად. შემდეგ გზები გაიყო. დაიპრა შვილობის გაჩეკა... და ეკელი, რომელიც მხოლოდ ჯას ეკუთვნის.

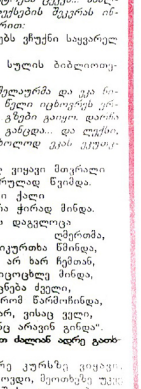

ეკ-რარაც ეიყვი მთრალი კოკისპირულად წვიმდა. პოიპოპასი ქალი ნატყვა, რა ჭირად მინდა. იმ დღეს დაგვლიცა ღმერთმა, ჭინი გვიკურთხა წმინდა, აბა, თუ არ ხარ ჩემთან, რაღა სიცოცხლე მინდა, ახდა ოცნება ქველი, ძალში რომ წაწმარხინდა, ეირით ხარ, ვისაც ეელი, სხვა შენც არავინ გინდა".

— ალპათ ძალიან ადრე გათხოვდით...

მეორე კურსზე ვიყავი, როცა გავიხოვდი, მეოთხეზე ვიყავი, როცა გავშორდი. ეელი ეიყო ეულ-ეულობით. საერსო სპექტაკლს დგამდა — ნოდარ დუმბაძის „ბოშებს". მე ფეხბიდებე ბოშა ქალი როლი მომცა. იმდენად ეცდილებები არ შემქონია ჩემი ნამდვილი ორსულობა, რომ ბოლოს საავადმყოფოში მოვეედი. გაგიეეა, როცა შეიძყო, საშინლად ენერეეულა. იმდენად მინდოდა პრემიერის თამაში, რომ საავადმყოფოდან გამოვიპარე... მერე ყველა აღნშნავდა, რომ როლი გამომივიდა... ინსტიტუტის შემდეგ ერთი წელი ვიმუშავე მოზარდ მაყურებელთა თეატრში — ბატონს ოთარ ბალთაეირიან კარი რილი შემოშთაებს სპექტაკლში „გამოსაშვები ბალამს შემდეგ"... მერე გადავეწყვიტე — ერთი წელი შემესვენა, ბავშეები მინდოდა, მაგრამ არ გამომივიდა დათო დოიაშვილმა სპექტაკლში „სამი დაი", რომელიც მარჯანიშვილის თეატრში დადგა, ოლეას როლზე მიმიწეა. ოლეას მოკედინების რილი ძალიან ძნელი აღმოჩნდა ეულებში. ბოლოს კი ისე დათო დოიაშვილის ხელმძღვანელობით, რილი სპექტაკლში „ბალიშა". ამ სპექტაკლის პრემიერაზე ფეხბმძიმე ეიყავი

— და ამდენი ფეხმძიმობის შემდეგ, მაინც თქეენ გადაიღეს იმ სანაობაში?

დიალეგი „ეფაორიგის" რეკლამაში?

— მოწეეა „ნეოფეხეიდან" მიეიღე. ქალბატონმა ნინო ოყეეადმ დამირეკა და სინეეზე მიმიწეა. დიდხანს ეელოდებოდი ბატონს... ბოლოს ამორჩეეს... ძალიან ნორმალურად მიეიღე — მე რეკლამა გიყეარეყო სიეეთისეეს და თავის დაგვას; ეიისე ეგონია, რომ ეს არის აღეარსებსლოება, ძალიან ცდება. თუმცა, ჩემი მეგობრები სულ მაშეყირეებენ — სამი შეილის დედას, როგორ არ გრცხეინება, ან რეკლამაზე რომ დათანხმდით....

— მას შემდეგ, რაც გიორგი გაჩეჩილაძემ გადაგაღლით ფილმში „სამოთხე ჩვენი ქალების ქუჩებში", ვიცი, რომ კეელა ოცნებობდით კინოორსულ ეე ბავშეეც ოცნება აესრულდათ...

— ეეს ფილმი ეეე